

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Qui falso proximum accusat animo, licet verè, non minus tamen peccat
quàm qui falsi accusat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Justitiam non tenebit, quam lex jubet: ut verò mansuetudinem non perdat, in qua jam populis amabilis factus est, eam dimitti debere dicturus est; ita nos ad accusandum occasionem invenimus.

Hæc erat eorum malitia & stoliditas; ac contra vide Bonitatem & Sapientiam Christi. Jesus autem, inquit Evangelista, inclinavit se deorsum scribens in terra. Cum ergo perfererent interrogantes eum, erexit se & dixit eis, qui sine peccato est vestrum, primus in eam lapidem mittat. Et iterum se inclinans scribebat in terra. Audientes autem unus post unum exiebant incipientes à senioribus, & remansit solus Jesus, & mulier in medio stans. Erigens autem se Jesus dixit ei, Mulier ubi sunt qui te accusabant? Nemo te condemnavit? Quæ dixit, Nemo Domine; dixit autem Jesus, nec ego te condemnabo, vade & jam amplius noli peccare. Sic verò ad hæc pergit S. Augustinus, Non dixit non lapidetur, ne contra legem dicere videretur, absit autem ut diceret lapidetur, venis enim non perdere quod invenerat, sed querere quod perierat, Respondis ergo, qui sine peccato est, &c. Quasi dicat, puniatur peccatrix sed non à peccatoribus, lex implatur, sed non à pravaricatoribus legitur.

Sic itaque sapientissime Dominus elusis adversariis servavit Mansuetudinem in liberanda muliere, & Justitiam in condemnando peccato; simulque nos ad uberrimam praxim tam multa docuit, ut non possint una Veritate comprehendi. Quia verò etiam quæ mulier proponendæ sunt Veritates, longius esset, si singulæ pro more solito probarentur, satis hic modo erit unicuique suam breviter declarationem subjicere.

PRIMA VERITAS PRACTICA.

Qui falso proximum accusat animo, licet verè, non minus tamen peccat quam qui falsi accusat.

RATIO EST, Quia non minus peccat qui contra charitatem peccat, quam qui contra Justitiam

Sed qui falso proximum accusat animo, contra charitatem peccat, Hoc est enim falsum habere animum, id est, pravum, fictum, malevolum, non rectum & sincerum, qualis erat Judiciorum animus cum hanc mulierem accusa-

runt, qui contra charitatem manifestè pugnant. Loquentes, dolos cogitabant.

ERGO qui falso proximum accusat animo, licet verè, non minus peccat quam qui falsi accusat. Et tamen quàm multi iunt, & quàm tu sæpè, quos puderet proximum falsi accusare, falso tamen accusant animo, nec erubescunt, quia scilicet falsus ille animus soli Deo notus est, falsum autem cujus innocentem accusarent, potest hominibus notum fieri; Tu verò minus Deum times quam hominem! Hæc sunt tamen peccata occulta quæ sæpè Deus citius & gravius punit, ut omnes intelligant ipsum nihil latere, nec esse opertum aliquid quod non tandem reveletur. Et sciens, inquit, omnes Ecclesia quia ego sum servans renes & corda, & dabo unicuique vestrum, secundum opera sua.

Observandum verò, particulam *minus* in propositionibus contentam, dupliciter posse capi; primò æqualiter ut qui falso proximum accusat animo non minus graviter peccat quam qui falsi accusat, quod potest aliquando verum esse, sed non semper, propter damna quæ ex falsa possunt accusatione in proximum importari. Secundo similiter, ut non minus suo modo quisque peccet, quod semper verum est & semper cavendum ne sis Diabolo similis qui dicitur *accusator fratrum nostrorum*.

Licet verò verum id esset crimen cujus alium accusares, imò & licet aliquid inde quod accusares bonum proveniret, non esset tamen alienò & malo animo accusandus, nam quæ est

SECUNDA VERITAS PRACTICA.

Malo zelo bonum facere, pejus ex se est, quàm bono zelo malum perpetrare.

RATIO EST. Quia id pejus ex se est, quod sciens & malignè geritur, hoc est enim peccatum malitiæ, quod expressè D. Thomas affirmat esse gravius. Vide prima secundæ, quæstione septuagesima octava, articulo 4.

Sed malo zelo bonum facere, peccata est sciens & malignè. Non enim ignorat nec ignorare debet qui sic peccat, quo ipse feratur animo: qui autem bono zelo malum perpetrat non ita sciens peccat, imò se peccare nescit, quod licet non semper peccantem excuset, excusat tamen sapius,